

कोटयतिवत् (२०६) बोध्यानि । अस्य घातोरुभयपदित्वात्, शतरि पोटयन्-
न्ती, पुपोटयिषन्, पोटयिष्यन्, पुपोटयिषिष्यन्-न्ती-ती; इति विशेषः ।

(१०१२) “पुट संसर्गे” (X-चुरादि:-१९१३. सक. सेट्. उभ.)

कथादिः, अदन्तश्च ।

‘भाषासंसर्गसंश्लेषे पोटेयत् पुटयेत् पुटेत् ॥’ (श्लो. ७५) इति देवः ।

पुटकः-टिका, पुपुटयिषकः-षिका; इत्यादीनि सर्वाणि रूपाणि प्रायः
चौरादिककथयतिवत् (१६२) बोध्यानि । ^Aपुटयितुम् ।

(१०१३) “पुटि भाषार्थः” (X-चुरादि:-१७९३. सक. सेट्. उभ.)

आस्वदीयः ।

पुण्टकः-ण्टिका, पुपुण्टयिषकः-षिका, पुण्टकः-ण्टिका, पुपुण्टिषकः-षिका,
पोपुण्टकः-ण्टिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि कुण्ठयतिवत् (२१०)
ज्ञेयानि ।

(१०१४) “पुट्ट अल्पीभावे” (X-चुरादि:-१५५९. अक. सेट्. उभ.)

पुट्टकः-ट्टिका, पुपुट्टयिषकः-षिका, पुट्टयिता-त्री, पुपुट्टयिषिता-त्री;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि विशेषरूपाणि विना चौरादिककुट्टयतिवत्
(२०७) बोध्यानि । कर्तरि क्तप्रत्यये ^Bप्रपुट्टितः इति ।

(१०१५) “पुड उत्सर्गे” (VI-तुदादि:-१३८४. सक. सेट्. पर.)

कुटादिः । ‘मुड’ इति आत्रेयः ।

पोडकः-डिका, पोडकः-डिका, पुपुडिषकः-षिका, पोपुडकः-डिका;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि तौदादिककुटतिवत् (२०४) ज्ञेयानि । ^Cपुडित्वा ।

A. ‘दुष्पारदुश्चरिततीरणकृद्यथेशो

नो चक्षमे पुटयितुं तमकत्रितोष्मा ॥’ धा. का. ३.५९.

B. ‘सा पूतना च शिशुभक्षणकुटनोत्का जप्ते प्रपुट्टितकृपेण विचुट्टिताया ।’ धा. का. ३. १६.

C. ‘पोड्योऽयं चुडतेति केऽपि, जुडतेत्यन्ये कडन्तोऽलुडन्

देवे स्वैर्लुलिते कडत्विषि कुडद्वात्रे पुडित्वाऽऽदरम् ।’ धा. का. २. ८१.